

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului :

Parohiile cl. I. pe un an . . . 800 Lei
Parohiile cl. II. . . . . 700 Lei
Parohiile cl. III. și subclasă . . 600 Lei
Pentru particulari . . . . . 500 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI
EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.

Prețul inserțiunilor

Concure de prof. 1000 Lei. Parohii de
cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei.
Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.

SA NE STRANGEM RANDURILE!

...Biserica noastră și Neamul una au fost întotdeauna. Născut creștin pe aceste plaiuri, Neamul nostru dela început, la umbra crucii s'a plămădit și a trăit prin Biserica lui, care l-a asistat dela leagăn până la mormânt. De nu ne aveam Biserica în care ne-am găsit refugiu în clipele cele mai grele ale existenței noastre s'bu-ciumate, de nu ne aveam credința în dreptatea lui Dumnezeu, pe care L-am rugat de atâtea ori, cu atâta căldură, să nu ne părăsească, ad-versitățile vieții ne-ar fi strivit.

Furtunoase au fost veacurile de existență ale Neamului nostru de păstori și țărani, dar atunci când ne credeam mai părăsiți, când am crezut că suntem pierduți pentru totdeauna, pu-rificați la flacăra sfântă a credinței străbune, care ne-a dat puteri noi, nebănuite, de viață, prin eforturi supraomenești, pornind din nou la luptă, am răzbit adversitățile și am trecut eroic înainte ...

Prin jertfele sfinte ale celor mai buni fii ai Neamului, ieșind biruitori și nu învinși din cele mai grele lupte, am dovedit, nu odată, că prezența noastră la granița de răsărit a lumii civilizate este necesară, pentru liniștea și pro-gresul spiritualității creștine.

Și, dacă am justificat prezența noastră aici, în decursul tuturor secolelor de furtunoasă existență, cu atât mai mult o justificăm azi, prin prezența noastră în Crimeia, prin nenumăratele cruci, cari străjuiesc la căpătâiul celor mai buni fii ai Neamului, departe, departe, în inima Ste-pei Calmuce și a Caucazului.

Atunci când hotarele Țării au fost sfărte-cate, atunci când frații noștri fugeau spre ini-ma Țării, la noi, numai cu ce puteau să ia în grabă în cele două brațe, din gospodăria lor de veacuri, atunci când totul se credea pierdut, a fost trimis de Dumnezeu, în dreptatea Căruia am crezut întotdeauna, omul providențial, Con-ducătorul, care pe marginea prăpastiei ne-a o-prit să ne prăbușim, dându-ne din nou fiecăruia liniștea și siguranța zilei de mâine.

Biserica a fost prezentă, la datorie, în pri-mele linii de luptă — ca întotdeauna în decur-sul veacurilor — și este și acum prezentă, prin slujitorii ei, cari merg cu „Crucea'n frunte, căci oastea e creștină“.

„Crucea albastră“ a Ordinului Mihai Vitea-zul, cea mai înaltă decorație militară română, o găsim și pe pieptul unor slujtori ai Sf. altar strămoșesc, cari au făcut minuni de vitejie în actualul război.

Dar, dacă Biserica și Crucea au fost ame-nințate cu pieirea de puhoiul atâtor hoarde bar-bare și prin aceasta Neamul însuși, niciodată însă amenințarea întunerecului din răsărit, n'a fost mai îngrozitoare.

Au venit și au trecut în decursul veacuri-lor peste noi și gospodăriile noastre, puhoiul atâtor hoarde barbare al căror număr nu se mai sărșia și au pustiit totul în calea lor, nerămă-nând nici piatră pe piatră, dar niciodată cuto-pirea lor n'a fost însoțită de atâtea amenințări, de atâtea prăpăd ca azi.

Cei cari vreau să cutopească Europa, poate, că nu vor distruge totul în calea lor, multe pietre vor rămâne la locul lor, dar ei vor distruge ceiace au neamurile mai de preț, cre-dința lor, sufletul lor.

Iată de ce noi modeștii slujitori al sfântului altar strămoșesc, acolo unde suntem așezați, fie în inima munților, fie pe întinsul câmpiilor sau pe viroagele dealurilor, de pe întreg cuprinsul Țării, suntem datori să ne strângem rândurile, să stăm neclintiți față de popor, să ne identificăm cu durerile lui, să-l ajutăm, să-l încurajăm prin vorbă și prin faptă, să nu-l lăsăm pradă demoralizării, datorită neajunsurilor zilei și a șoptelor vrăjmașe.

„Credința strămoșească — a spus M. S. Regele Mihai la investirea P. S. nostru Episcop Veniamin — pentru ca să devină din nou mântuitoare, ca să devină sprijinul de toate zilele al poporului nostru, trebuie să depășească zidurile bisericilor clădite de om, să pătrundă în cele mai fruntașe palate ca și în cele mai multe colibe și acolo să se cuibărească puternic, în acea biserică clădită de Dumnezeu: inima oamenilor“.

„Pe lângă formele de exteriorizare, atât de frumoase și de adânci ale sfintei noastre biserici ortodoxe, trebuie, printr'un apostolat de fiecare clipă, să cucerim cetatea interioară a fiecărui individ“.

„Vrem să știm că biserica prin slujitorii ei vibrează, că este vie. Să fie pătrunzătoare de suflete, îndrumătoare pe calea sfântă a ordinei, a credinței, a românismului“.

Iată ceea ce cere azi, în aceste vremuri de răscruce istorică, M. S. Regele, iată ceea ce așteaptă dela noi să facem P. S. nostru Episcop Veniamin.

Când fac acest apel, adresat cucernicilor mei frați, când cer să ne strângem rândurile, să ne intensificăm lupta de fiecare zi a sbuciumatei noastre vieți, pornesc dela o convingere, dela credința mea neclintită în dreptatea lui Dumnezeu și văd biruința de mâine a Neamului.

Strânge-ți-vă rândurile fraților mei și înainte, mereu înainte, pentru triumful credinței noastre strămoșești, căci „cu noi este Dumnezeu“ ..

Pr. Dr. Iacob Crețu

PILDĂ AM DAT VOUĂ, CĂ PRECUM EU V'AM FACUT VOUA, ȘI VOI SĂ FACEȚI

(Ioan 13 v. 15)

Aceste cuvinte de aur, rostite de Mântuitorul sufletelor noastre — și scrise în Evanghelia, ce strălucesc atât de frumos ochilor noștri — apostolilor iubiți, cari aveau puterea și binecu-

vântarea Lui, de a binevesti la toată lumea „eu sunt calea, adevărul și viața“.

Atât timp cât Iisus era în mijlocul apostolilor și poporul avea lumină, căci lumina în întunec luminează și întunecul pe dânsa nu o a cuprins. Așa trebuie să fi și tu frate, preote ca ales al poporului și trimis al episcopului, la orașe și la sate, o lumină aprinsă pentru toți și toate.

Până când preotul umblă și este'n lumină, privirile tuturor oamenilor se obicinuesc cu această lumină și nu li se pare nimic curios. Când din oareși cari motive această lumină s'ar stinge din preot, atunci privirile tuturor oamenilor, îndreptate spre el..., și vai atunci de preotul acela.

Preotul trebuie să fie foarte băgător de seamă de darul care este asupra lui, prin punerea mânilor episcopului. Atâta timp cât el umblă pe calea adevărului, și este o lumină aprinsă, este stimat și apărut de toți parohienii, iar renumele de bun păstor va răsuna nu numai în satul lui ci și în tot aretul acela. Și vor veni mici și mari la taica popa din satul cutare ori cutare, chiar mai mulți ca din satul lui, ca să-i facă o slujbă și să primească din mâna-i cinstită o binecuvântare. Veți vedea și veți auzi atunci multe vorbe și veți fi urâți — nu de vameși — ci de farisei, cari nu văd cu ochi buni, renumele tău cel bun și purtarea ta cea după pilda lui Iisus.

Tu însă frate nu descuraja; fă că nu auzi și nu vezi din toate ceea ce se'ntâmplă în jurul tău. Cu râvna de dinainte caută și mai mult și lucrează în ogorul lui Iisus. La urmă vei primi după micile ori marile suferințe o cunună a biruinții. Căci trebuie să știi că biruința fără suferință nu există.

Iisus ne-a dat nouă pildă ca ceea ce El a făcut și noi asemenea să facem. El a stat pre-tutindeni de vorbă cu fiecare: cu buni și răi, a stat la masa săracului ca și a bogatului, căci zicea El: „toți sunt fiii luminei, ai aceluiaș Părinte“. Preotul asemenea va face, va sta de vorbă cu fiecare chiar și cu dușmanul său. Fiul a iertat de pe înălțimea crucii pe dușmanii săi, cum nu va ierta atunci taica popa. Va cerceta pe credincioșii săi la ei acasă, ca prin aceasta dragostea între păstor și păstoriți să se'ntărească.

Când va fi chemat preotul să slujească o pomană, va merge la masa săracului ca și la cea a bogatului și acolo va șede la mâncare în fruntea mesei, ca și Iisus la cina cea de taină sau în casa lui Zacheu, pentru ca și

el să poată zice cu Iisus, „astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia“.

Rău fac frații cari atunci când sunt chemați să slujească o pomână, nu se duc la credincioși acasă, ci așteaptă ca pomana să sosească la ei acasă. Ei invoacă câte și mai câte motive, ce nu se pot scrie aici. Dar, zic eu, cum vor merge acești frați la bolnavi să-i cerceteze sau să-i cuminece când știu că, suferă de o boală molipsitoare și — nu are încotro — trebuie să meargă că este preot și e chemat, deși poate nu-i vine să meargă. Dacă ai mers de l-ai cercetat și l-ai cuminecat — când era vorba de boală molipsitoare — cu atât mai mult trebuie să mergi când ești chemat de om la el acasă să-i slujești o pomână.

Preotul nu este domn și nu-i bine să se țină fălos cu oamenii. El este mai mult decât un domn, el este părintele lor. Preotul este păstorul, iar oamenii sunt oile încredințate lui spre păstorire. Vai de păstorul acela care nu are grijă de oi.

Mulți frați se gândesc, cum să ajungă la domnii mai mari. Acești frați nu se gândesc să mântuiască pe cel pierdut, ci să piardă și ce a scăpat. Alți frați nu se gândesc la domnii sau la altceva, în schimb lăncezesc a lene sau mai bine zis nu fac nimic. Alții țin lumina ascunsă sub obroc, ca soarele când este acoperit de nori. Norul va dispărea și soarele se va arăta iarăși, așa și tu frate.

Mulți frați nici azi nu-și înțeleg menirea, ei zic: ne facem datoria de preot conștiincios, în Dumineci și sărbători facem serviciile dumnezeiești regulat în sfânta biserică cu puțini credincioși iar peste o săptămână vre'o slujbă acasă între patru ziduri.

Menirea preotului nu este numai între patru ziduri; Iisus trebuie să fie pururea în fața ochilor noștri ca pildă. Să fim activi în biserică și mai mult în afară de biserică, de aceea prezența lui e necesară în tot locul, în biserică, școală, casă culturală, cooperativă, adunări, pe drum, țarină, păduri, la credincioși acasă etc. Eu știu că mai lesne și comod este să stai în casă cu mâinile încrucișate și să plângi că vremurile sunt grele și rele. Da! Bine zici, dar ce putem noi face, n'avem decât să ne supunem Atotputernicului, căci toate sunt dela El pentru păcatele poporului.

Azi două săbii ascuțite stau față'n față. Aici este sabia lui Iisus, dîncolo este sabia lui Mamona. Prin urmare fraților nu-i de stat cu mâinile încrucișate în casă și să plângem vremurile că sunt grele și rele, acestea să le lăsăm

în grija Domnului. Noi avem altceva de făcut, imboldul pentru munca mare l-am primit și cetit de atâtea ori din circularele P. S. S. Părintelui episcop Veniamin, suntem păzitorii turmei, să-i chemăm în grădina Ghetsimani la rugăciune și privighere — ca și Iisus — ca nu cumva adormind să vină vrăjmașul și să samene neghină.

Credinciosul venit la rugăciune și privighere, chemat de tine, poată să adoarmă, însă ție frate, lucrul acesta nu ți se permite. Ai adormit? Atunci vai! Din neglijența ta vrăjmașul a și sămănat neghina în grăul curat. Ce vei face? Vei zice: să mergem să plivim neghina. Da! Dar plivind neghina calci în picioare și grăul curat.

Fraților! să lăpădăm din noi pe omul cel vechi cu toate păcatele lui, ca astfel să facem loc în noi omului — Iisus — vremii noi, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Pildă nedat nouă, că precum El a făcut și noi să facem.

Pr. Aurelian Șt. Chepic

Conferința de primăvară a preoților din protopopiatul Făget și Bocșa Montană

Participă P. S. Episcop Veniamin

FĂGET

Preoții din protopopiatul Făget s'au întrunit Miercuri în 22 Martie a. c. la sediu în Făget pentru ținerea conferinței de primăvară.

P. S. Episcop Veniamin cu râvnă curat apostolică s'a grăbit să pogoare inopinat în mijlocul preoților reuniți pentru a-i vedea cum activează pe teren. P. S. Sa a fost însoțit de dl cons. ref. eparhial D. Sgăvêrdia și pâr. prot. Dr. Zeno Munteanu, rectorul Academiei teologice.

Amăsurat programului de dimineață, preoții s'au mărturisit, ascultând în prealabil meditația preotului Emil Damșa despre sf. Taină a Mărturisirii. La orele 10 se săvârșește sf. Liturghie, de protopopul tractual Ioan Munteanu cu preoții P. Iana și D. Meret. Preotul D. Meret își rostește la priceasnă meditația despre Sf. Taină a Împărtășirii. Mișcați și pregătiți trupește-sufletește, preoții se îndreaptă spre Isvorul vieții veicnice.

După această pregătire, preoții în frunte cu Arhierul se întrunesc în sala școlii primare unde s'a ținut conferința.

Inaugurarea se face cu bineventarea pe care protopopul I. Munteanu o adresează P. S. Episcop Veniamin, mulțumind P. S. Sale pentru cinstea ce face preoților, făcându-se interpretul acestor preoți, cari primesc dela Arhiereul lor nou și puternic imbold la muncă, precum și neprecupețit exemplu de zel misionar. Adresându-se preoților, protopopul le aduce aminte de caracterul lor de mijlocitori pentru mântuirea oamenilor, stăruind pentru o înțelegere și intensificarea activității lor pastorale și misionare. Dă apoi unele relații de ordin administrativ.

Preoții Gheorghe Garoiu și Victor Iclozan au conferențiat despre „Preot și Consiliul de Patronaj”. La discuții iau parte preoții P. Iana, N. Cibian, D. Meret, S. Chiriță, precum și prof. Dr. Z. Munteanu. P. S. Sa laudă atât meditația preotului D. Meret, cât și cele două conferințe. P. S. Episcop dă apoi timp de 1½ oră o seamă de îndrumări și staturi de ordin pastoral, de adâncire a misiunii pastorale și a cultului nostru divin, cu privire la colportaj, catehizație, asistența orfanilor, etc. precum și la sprijinirea apelului pentru zidirea localului Acad. de Teologie și altele.

A urmat, la orele 3 o masă comună, după care P. S. Episcop Veniamin a părăsit Făgetul, mulțumit că preoțimea e activă și nu-și desminte rolul ei de îndrumătoare a poporului.

Rap

BOCȘA MONTANĂ

Biserica din Bocșa-Montană a avut la 24 Martie a. c. — zi de lucru de altfel — un aspect de mare sărbătoare. Dintre cei 35 de preoți, câți sunt în tract, 33 au venit la conferință, în cadrul căreia s'au mărturisit și împărtășit.

La ora 9 dim., preoții adunați în biserică au ascultat meditația frumoasă și cu miez a pâr.-lui L. Voin, despre sf-ta spovedanie după care, duhovnicii tractului: pâr. P. Vuc și pâr. I. Vida au săvârșit mărturisirea preoților. A început apoi liturghia darurilor mai înainte sfințite, celebrată de pâr. prot. Iorgovan, pâr. Simu și pâr. Ciurescu. La liturghie a venit lume multă mai ales femei; au venit și elevii școlii primare sub conducerea dlui dir. D. Zgriban.

În cursul liturghiei, a sosit P. S. Sa pâr. episcop Veniamin însoțit de pâr. profesor și cons.-ref. Dr. M. Bănescu, veniți anume să participe la conferință.

După meditația pâr. P. Lugojan despre sf-ta taină a cuminecăturii, preoții au intrat în

altar și s'au împărtășit, iar la urmă toți credincioșii din biserică au venit și au sărutat mâna ce le-a dat anaforă, a P. S. Sale.

Dela biserică preoții în frunte cu P. S. Sa au trecut la școală: locul conferinței. Ca oaspeți au luat parte la conferință dl deputat sinodal D. Zgriban dir. școlar, Dr. G. Stoiacovici primpretor, dl notar C. Costea și ziaristul M. Velcelean. Dl primpretor a tălmăcit P. S. Sale scuzele dlui prefect Theodorian, care cu toate că își anunțase participarea la conferință, a fost reținut din motive de ordin superior.

Conferința a început prin cântarea rugăciunii: „Împărate ceresc...”. În cuvântarea de deschidere ce a urmat, pâr. protopop Iorgovan își exprimă bucuria prilejuită de participarea la conferință a P. S. Sale și-I urează bun sos. Salută apoi și oaspeții, cari au onorat cu prezența lor, conferința.

Urmează citirea temei lucrată de pâr. N. Ciurescu: „Activitatea preotului în cadrele organiz. Cons. de Patronaj”. Pâr. Ciurescu, care e preot nou în tract, a dezvoltat subiectul conferinței, actual prin vremurile ce trăim cu pricepere și mult sentiment și a pus la punct odată mai mult, rolul preotului de primfactor al Cons. de Patronaj, rol, care de altfel îi revine, în mod firesc în virtutea chemării sale de părinte sufletesc al celor obidiți și suferinzi.

P. S. S. pâr. episcop a dat cuvântul pâr. prof. și cons. ep. Dr. M. Bănescu, care în mod plastic și sugestiv a făcut o expunere academică a ceea ce va să zică: meditația religioasă. Aceasta pentru a se ocoli confuzia dintre meditație și conferință.

La urmă a luat cuvântul P. Sf. Sa pâr. episcop. Face obiecțiuni asupra meditației pâr. Lugojan și a conferinței pâr. Ciurescu, apoi dă în decurs de 1½ oră preoților sfaturi și îndrumări părintești atingând o mulțime de probleme pastorale teoretice și mai ales practice și subliniind însemnătatea covârșitoare a pastorației individuale. Expunerea inimoasă și instructivă a P. S. Sale a făcut o impresie adâncă.

De încheiere, pâr. P. Vuc a rugat pe P. Sf. Sa să primească mulțumirile preoților, dragostea și devotamentul lor.

La masa comună care s'a servit la cantina școlară, a luat parte și P. Sf. Sa. La despărțire Dl deputat sinodal D. Zgriban, elogiază activitatea pastorală a P. S. Sale și-I exprimă sentimentele de grație pentru vizita pe care a făcut-o preoților și parohienilor din Bocșa.

P. S. Sa mulțumind Dlui deputat Zgriban, elogiază trecutul glorios al școlii confesionale al cărei strălucit reprezentant este Dl deputat Zgriban.

Preoții din tractul prot. al Bocșei Montane au trăit la 24 Martie a. c. clipe de alese sentimente sufletești și au plecat la vetrele și altarele lor profund impresionați și stimulați de cuvintele blânde ale păstorului suprem: Stăpânul și Arhiereul nostru.

Prot.

Praznicul săracilor în Caransebeș

Când prânzești sau cinezi, de pe masa încărcată cu mâncări, osebește o părticică pentru sufletul tău sau pentru alt suflet drag, și această părticică dă-o spre păstrare săracilor și o vei primi înapoi la judecata Domnului, căci sf. scriptură așa ne povățuește: „Cinstește pe Domnul din averea ta, și din pârga tuturor rodurilor, talc“. (Pilde Cap. 3, 9).

În învolburările ce le trăim azi, acest îndemn caritativ are un înțeles adânc.

Credincioșii noștri din orașul Caransebeș au înțeles sensul acestui îndemn, căci la apele preoților lor s'au grăbit mulți să aducă de pe masa lor bogată sau modestă, o părticică pentru praznicul ce s'a dat săracilor din oraș, Sâmbătă, la „Bunavestire“.

Din suma de peste 30.000 Lei adunată în bani și alimente s'au săturat peste 200 de necăjiți ai soartei.

Grija bisericii față de săracii ei, de a li-se servi din când în când câte o masă caldă, precum și talmăcirea acestui praznic cu întâmplări impresionante din viața cerșetorilor de către păr. T. Roșca, a produs o mângăere înduioșătoare celor ce au participat la această agapă creștinească. Pentru sufletele lor a fost o adevărată și caldă bunăvestire acest praznic luminat, așa cum ne-o mărturisește Dl. avocat Mihail Feneșan, care a participat cu mulți credincioși, bucurându-se de această întrunire creștinească.

Sfințirea praznicului s'a săvârșit de către păstorii sufletești: păr. prot. I. Suru, păr. T. Roșca și păr. Tr. Dobromirescu, în sala consiliului parohial.

Bucătele de pe masa bogată au fost pregătite cu multă dragoste creștinească de către aceleași femei din „Oastea Domnului“, râvnitoare de mângăere și mântuire sufletească, și anume: Anica Băloni, Ana Mas, Marta Ivan, Agosta Păun, Ileana Guțoi, Ilca Guia, Ilinca Budugan ș. a.

Pentru aceste femei evlavioase și pentru toate celelalte ostenitoare în lucrul Domnului, cât și pentru toți donatorii acestui praznic slujitorii bisericii se roagă ca și pentru toți binefăcătorii sfințelor biserici.

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lauda pre Domnul, iar ceice-l caută pre Dânsul: vii vor fi inimele lor în veacul veacului.

R.

Cuvânt funebral „despre moarte“

„De nu vă veți întoarce, ascuți-va sabia Sa și arcul Său îl va întinde“. Ps. 7. 13.

Jalnici ascultători,

Pentru ca sămânța să aducă roduri însutite, trebuie sămănată, să putrezească și numai apoi să se bucure, celce o seamănă, de rodirile ei. Tot asemenea și omul creștin trebuie să moară spre a se bucura sufletul de roadele binecuvântate ale faptelor sale creștinești — la învierea de apoi.

Atingând adevărul că, tot omul trebuie odată să moară și apoi să învieze, am prilejul trist ca, să pot vorbi, despre moarte la sicriul în care sunt depuse osemintele unui fruntaș creștin al nostru.

Omul își închipue moartea urâtă și așa ni-o prezintă și pictorii în pânzele lor: un craniu desbrăcat deorișicare frumusețe, un schelet straniu care, îți insuflă frică și groază. Unii pictori ca, să ne prezinte moartea cât mai grozavă îi dau forma de schelet de om și-i-pun în mână o coasă.

Psalmistul David și-a închipuit moartea alt cum înarmată, dar tot așa de grozavă și nemărită, având în mână *arcul* și la *șold sabia*. „De nu vă întoarceți ascuți-voiu sabia mea și arcul meu voiu întinde“, zice psalmistul. Și dece ni se arată moartea înarmată cu două arme? Pentruca, pe cei tineri cari, au nădejde de viață în viitor, să-i doboare cu arcul întins; iar pe cei bătrâni să-i taie cu sabia.

Moartea chiamă la sine pe cei bătrâni ca pe Adam, Set, Lameh și Matusalem dar, ea culcă la pământ cu arcușul său o mulțime de

tineri. Să privim acest cimitir și mergând dela cruce la cruce vom citi despre atâtea ființe tinere ce zac săgetate de arcul întins al morții, tineri dela 15, 20, 30 și 40 de ani. Și câți alți bărbați aleși de ai neamului și Bisericii noastre nu-și dorm somnul de veci în cimitirii așteptând ziua mărită a judecării. Stând în fața acestei realități ne întrebăm, pentrucă a ascuns Dumnezeu taina morții dela ochii noștri?— Pentrucă să fim în tot momentul gata ca să *murim creștinește*.

Și cum putem noi muri creștinește? Răspund: Pentru a ști muri creștinește, trebuie să știm ce e *moartea*? Înainte de a răspunde la această întrebare, prezint adevărul: „*Cum trăim, așa murim*“.

Moartea e ecoul vieții, așa că e cu neputință dacă strigăm în pădure să nu ne auzim răspunsul. *Moartea e rodul vieții*, de sămănăm grâu, tot numai grâu vom și secera. Ce e *moartea*? *Moartea e oglinda vieții*, așa că, dacă se uită în oglindă Lia cea urâtă, e cu neputință ca, să apară Rahila cea frumoasă. *Moartea e umbra vieții*, dacă stă la soare un creștin bun, nu poate fi în umbră un creștin rău și în fine *moartea e sfârșitul vieții*. Când moare omul? „Când să ating limitele vieții“, ne spune Sf. Vasilie-cel-Mare.

Un creștin bun nu poate muri cu sfârșit rău. Trebuie deci să ne silim a muri creștinește. Cum adică? Să privim mereu la cer, de unde ni-a venit viața; să ne împlinim fiecarele datorii de creștin în credință și fapte de *smerenie* și *milostenie* și atunci ne va fi *moartea* frumoasă și fericită.

Sf. Scriptură la I Reg. 17 ne spune despre lupta lui David cu Goliath; cel dintâi a învins pe Goliath, pe care David l-a nimerit cu o piatră în frunte și a căzut cu „*fața la pământ*“; și de ce n'a căzut pe *spate*? aci răspund rabinii că, e o *minune*; iar părinții Bisericii noastre că: „*Goliath n'a ridicat niciodată ochii săi la cer*“.

Dupăce a uns prorocul Samuil pe Saul de rege a lui Israil, care căuta asinele pierdute ale tatălui său, l-a mânat Samuil la mormântul Rahilei zicând: „Și dupăce vei merge dela mine, vei afla doi oameni la mormântul Rahilei“. Pentrucă a trimis dară prorocul Samuil pe Saul — cel uns — la mormântul Rahilei? Pentrucă să-l învețe *smerenie* ca, stând pe înălțimea mormântului, să vadă și să cunoască ce e strălucirea împărătească în fața morții.

Popoarele păgâne voind să crească cetățeni buni și înțelepți au pus în toate locurile semnele morții.

Au fost popoarele cari, au bătut bani cu chipul morții ca, primind și plătind bani să-și aducă aminte de moarte.

Troianii își îngropau morții la porțile cetății ca, intrând și ieșind din cetate, privind mormânturile, să-și aducă aminte de moarte.

Cu ocazia încoronării regilor din vechime, după obiceiul lor, intrau la rege cioplitorii de piatră și mormântarii, și-i duceau regelui bucăți de marmore diferite spre a-și alege marmora din care dorește să-și facă mauzoleul. O, jalnici ascultători, de s'ar osârdi toți creștinii noștri la moarte, ar putea ajunge la culmea fericirii, dar durere, omul e om și numai de moarte nu voiește să-și aducă aminte. Dar când vine moartea, plângem și ne tânguim amar.

Dela cuvântul moarte trec la fapta morții și stau trist și îngândurat, când privesc la acest sicriu în care sunt depuse rămășițele pământești ale unui creștin bun și om de omenie, care în toată viața sa așa a trăit, cașicum în fiecare zi ar muri.

Dovada cea mai mare că răposatul în Domnul așa a trăit cașicum în fiecare zi ar muri suntem noi, mulțimea de creștini adunați la casa lui ca să-i dăm prinosul din urmă al dragostei noastre creștinești față de dânsul și familia sa îndurerată. Dânsul a fost un creștin bun care a iubit biserica și a săvârșit faptele îndurării creștinești față de cei săraci și lipsiți. A trăit în pace și înțelegere cu noi toți. S'a distins ca român bun luând parte la toate adunările noastre unde a fost vorba de neamul și biserica noastră. A fost multă vreme episcop al bisericii și mulți ani membru în consiliul nostru parohial și când i s'a cerut, a contribuit cu mână creștină pentru ajutorarea bisericii și a altor instituții.

Răposatul a fost un model de econom, aceasta o dovedește bunăstarea sa din viață, tot în urma sânguinței sale și a darului lui Dumnezeu.

În familie a fost un adevărat soț de căsătorie și tată iubitor al fiilor săi.

Împărțit cu sf. Cuminecătură, împăcat cu Dumnezeu și cu noi toți, pășește acum pe calea nemuririi, privind cu jale și durere asupra celor iubiți ai săi, cărora le dă cea din urmă binecuvântare rugându-i pe toți să-l ierte pentru toate cele ce li-a greșit.

Biserica, cea mai bună maică din lume, îl petrece până la mormânt cu cuvântul Scripturii: „Dusu-s'a dreptul cu sunet“. Amin!

Pr. Ioan Nicorescu

Ș T I R I

PARTEA OFICIALĂ

Școlarii și asistența socială Invățătorii din Caransebeș au făcut apel la micii școlari să contribuie cu alimente (făină, ouă, zahăr, lapte, etc.) pe seama celor lipsiți. Copiii, cu sufletul lor deosebit de receptiv, s'au achitat în chipul cel mai desăvârșit de această datorie, aducând din belșug alimente pe seama celor avizați la ajutor. Iată un exemplu de însuflețire care este grăitor și în același timp muștrător pentru cei mari.

Reveniri. Cu însuflețirea proprie tinerilor preoți, pâr. Victor Iclozan din Mâtnicul-mic a știut să aducă la calea cea bună pe cei cinci copii nebotezați ai baptistului Ion Lupulescu din această parohie. În cursul întâiului an de păstorie a readus și pe alții dela rătăciră baptistă, anume: Capotescu Blagoe, Marinescu Camian, Moldovan Anastasia, Handrea Maria și Moldovan Ofelia.

Comunitatea de avere Grănicerească din Caransebeș și-a ținut obicinuita Adunare Generală la 18 Martie 1944.

Delegații coproprietarilor acestei asociații de bunuri păduroase și pășuni muntoase, au debătut raportul Consiliului de Administrație asupra activității anului 1943 și au votat bugetul și programul anului 1944.

Din Adunare au fost expediate telegrame de omagiu M. S. Regelui Mihai I. Conducătorul Statului Mareșal Antonescu, Domnilor Miniștri de resort și colaboratorilor lor din Ministere.

Adunarea Generală grănicerească a fost prilej de românești manifestări, dela care n'a lipsit gândul de speranță într'o apropiată revedere, în hotarele României Mari, a fraților grăniceri din Ardealul de Nord din regiunea Bistriței și a Năsăudului.

Discuția problemelor economice au făcut dovada unei continue ascensiuni a acestei românești instituții, condusă cu grijă și cu demnitate de președintele ei Dl. Romulus Boidea.

„Energia sufletească” despre care a vorbit cu neegalată vervă dl. Ilie N. Lungulescu, primpreședintele Curții de Apel din Timișoara, Duminecă în orașul nostru, a avut darul să contagieze, întărind sufletește publicul care a asistat în număr mare. Intreaga expunere a fost o apologie a tezelor creștine cu privire la originea și funcțiunea sufletului, răspunzând și combătând pozițiile filosofice contrare și cu deosebire materialismul. A impresionat mult cazul ales din viața sbuciumată a nemuritorului Eminescu pentru a ilustra independența sufletului față de corp. Corul catedral a dat concurs, cântând câteva bucăți alese.

„Gândirea” pe luna Martie a apărut având ca articol de font conferența dlui prof. univ. Nichifor Crainic rostită la Reuniunea europeană dela Weimar, din 27 Noemvrie 1943, „România în Europa nouă”, un eseu substanțial, care a apărut și în revista germană „Nation und Staat” din Viena.

Demne de subliniat sunt și celelalte articole, între cari „Eminescu și panslavismul”, deosebit de interesant; apoi cronica literară, etc.

No. 1928 E/1944.

Publicație de vânzare.

Se publică licitație pentru vânzarea a cca. 4000 m. st. lemne de foc esență: cer, carpen și fag, așa cum se află în pădurea Mânăstirilor situată în hotarul comunei Sintești-Temerești, apoi cca 300 mc. lemn de construcție și mină din aceeași pădure.

Caetul de sarcini, care cuprinde condițiile de licitație, pot vedea la Consiliul eparhial din Caransebeș în orele de birou.

Licitarea va avea loc în ziua de 12 Aprilie a. c. la Ocolul Silvic din Făget; iar adjudecarea acestui material se va face de către Consiliul eparhial din Caransebeș.

Caransebeș la 30 Martie 1944.

Consiliul eparhial.

CONCURS.

În baza ord. Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 7098 B. 1943, din 7 Decemvrie 1943, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh la parohia I-a, de clasa I-a, din comuna **Domașnea** cu filia **Cănicea**, protopresbiteratul Mehadiei, cu reședința în Orșova, devenită vacantă prin pensionarea preotului Simeon Răzvan.

I Beneficii:

1. Sesiunea parohială, în întindere de 34 jugăre 490 stânjeni patrați, fânațe.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Ne fiind casă parohială, preotul ales se va îngriji singur de locuință.

II Îndatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini conștiincios datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nicio altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificația cerută pentru parohii de clasa I-a, precum și binecuvântarea P. S. Sale Pâr. Episcop eparhial, să-și înainteze cererile adeseate consiliului parohial ort. rom. din Domașnea, prin P. On. Oficiu protopresbiter al Mehadiei cu reședința în Orșova.

Reflecții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a P. Cuc. protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta

dexteritatea la cant, tipic și oratoric (predică), însă nicidecum în ziua de alegere.

Domașnea, din ședința consiliului parohial, din 6 Ianuarie 1944.

Președinte: 3—3

Secretar:

ILIE ADAMESCU, paroh

ION MILOȘ

În conțelegere cu oficiul protopopesc al Mehadiei:

IOSIF CÂMPIANU, protopop.

CONCURS.

În baza ordinului Ven. Consiliu Eparhial ort. rom. din Caransebeș dtdo 9 Noemvrie 1943, No. 6948 B. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru întregirea postului de preot în parohia de clasa III-a din comuna **Bucoveți**, devenit vacant în urma pensionării preotului Alexandru Popovici.

I Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 32 jug. cad.
2. Un intravilan în estensiune de 1600 stj.
3. De locuință se va îngriji nou alesul preot, casa bisericii — fosta școală conf. — fiind locuită de învățătorul dir.

II Îndatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preotești, a predica în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerațiune.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post — întrucât vor avea cvalificațiunea recerută pentru parohii de clasa III-a — precum și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial să-și înainteze cererile adreseate consiliului parohial ort. rom. din Bucoveți, prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Făget.

Concurenții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Cucernicului părinte Protopresbiter tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratoric, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua alegerii.

Bucoveți, din ședința consiliului parohial ort. rom. ținută la 23 Ianuarie 1944.

Președinte:

Secretar:

ALEX. POPOVICIU, adm. par.

N. LAZARESCU

Nr. 643/1943.

În conțelegere cu Oficiul protopopesc:

IOAN MUNTEAN, protopresbiter.

Nr. 1240 B/1944.

Acest concurs se aprobă cu aceea că — în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dtdo 3 Martie 1914 și respectiv 14 Aprilie 1914 Nr. 3028 B., ridicat și la valoare de concluz sinodal, cu concluzul Nr. prototoc. 22/1914, precum și avându-se în vedere decisiunea Consistorului mitropolitan Nr. 258,1928 din 13 Nov.

1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preotești.

Caranseceș, din șed. Cons. eparh., ținută în 13 III 1944.

Episcop:

3—3

Consilier-referent:

† VENIAMIN

Prot. R. G. Ancușa

BANCA BANATULUI, Institut de Credit și Comerț

Societate pe Acțiuni — Caransebeș, jud. Severin

Inscrisă în Registrul Bancar sub No. 9

Bilanț anual încheiat la 31 Decemvrie 1943
Aprobat de Adunarea Generală Ordinară din 28.II.1944
Activ

Disponibil la bănci: în țară Lei 1,525.183; Portofoliul de titluri: Titluri românești. Cu venit variabil: Acțiuni cotate la bursă (val. nom. Lei 60,000 / Lei 100.000; Plasamentul fondului de rezervă legală: Efecte publice garantate de Stat (val. nom. Lei 517.200). — Lei 330.577; — Portofoliu de scont: Plătibil în țară: în portofoliu Lei 6,973.700; — reescintat la B. N. R., Lei 4,049.500; — reescontat la Banca Românească Lei 1,892.700; — Debitori în Conversiune conf. legii din 7/IV 1934: în portofoliu (cota rămasă) Lei 682 361; — Imobile: necesare comerțului propriu Lei 1. Alte imobile: Lei 1; Mobilier Lei 1. — Totalul activului Lei 15,554.024.

Pasiv.

Capital social Lei 5,500.000; — Fondul de rezervă legală Lei 557.000; — Fondul de rezervă statutară Lei 665.000; — Depuneri spre fructificare: din țară: depuneri vechi pe livrete de economii Lei 155.167; — Creditori în cont curent Lei 9.250; — Angajamente de rescont: în țară: la B. N. R. Lei 4,049.500; — la Banca Românească Lei 1,892.700; — Diverși creditori Lei 2,025,363; — Dobânzi tranzitoare Lei 395.328; — Beneficiul net Lei 304.716 — Totalul pasivului Lei 15,554.024.

Conturi de ordine:

Activ

Cauțiuni statutare Lei 125.000; — Ipoteci Lei 12,497.100. — Total conturi de ordine activ Lei 12,622.100.

Pasiv

Deponenți de acțiuni statutare Lei 125.000; — Deponenți de ipoteci Lei 12,497.100. — Totalul conturi de ordine pasiv Lei 12,622.100.

Profit și Pierdere, încheiat la 31 Decemvrie 1943.

Debit
Cheltuieli de administrație: Salarii Lei 517.000; — Diverse Lei 403.437; — Impozite și taxe Lei 148.258; — Dobânzi plătite Lei 384.691; — Beneficiul net Lei 304.716 — Total debit Lei 1,758.102.

Credit

Beneficiu reportat Lei 60.086; — Dobânzi încasate Lei 1,559.693; — Venitul imobilelor Lei 98.800; — Venitul portof. de titluri Lei 33.518. — Total credit Lei 1,758.102.

Consiliul de Administrație